

Doplňte interpunkci do následujících souvětí.

1. Mluvil jsem sám k sobě nahlas ale přesto v té chvíli připustil že Keckovou bábu když tu seděla na stoličce přes den a dělala seznam věcí které chaoticky plavaly na hladině mohly napadnout podobné myšlenky jako mne.
2. Od jisté doby co jsem jí neprozřetelně naolejoval skřípající kočárek s nímž vozila do sběrný papír nabyla dojmu že jediným člověkem v domě který je schopen uvést věci do patřičného pořádku jsem já.
3. Naznačoval jsem mu že škoda ani okolnosti které ho pobuřují nestojí za řeč ale Stoklasa, který byl pouhý chrapoun, se přiklonil k mínění klíčnice a vykázal napřed Skotku jménem Ellen a potom i mě.
4. Mluvil jsem o něm tak trochu jako o holkaři a příživnickém pochlebníku domnívaje se že všichni kdo poskytnou sluchu tomuto vypravování v pravý čas uvěří že byl současně vznešený a pyšný jako čert.
5. A tak se stalo že sousedky které vůbec s málomluvnou zádumčivou mladistvou matkou hrubě ani nemluvívaly po několika dnech ani nezpozorovaly že dvěře jizbičky více se neotvírají.
6. Tak tedy přivedla na svět tři pisklavé třasořitky a než se vzpamatovala z údivu byla kořata pryč.
7. Hodinu jste ho mohli probodávat očima on to vůbec nepostřehl a i kdyby to postřehl tak si z toho nic nedělal.
8. Teď pojede povoz do příkrého vrchu nejspíše pomalu a pospíšíte-li si můžete jej dohonit.
9. Sotva jsem se k ní dostal snažil jsem se ji rozesmát nějakou povídačkou a abych jí dodal chuti chechtal jsem se vydávaje zvuky jako když se trhá plátno.
10. Ale když už jednou jsem na této straně Tyrol musím se podívat na Gossensass Ibsenovo tuskulum.
11. Zahradník vybíhá do ochlazené zahrádky zoufale kouká na trávník zanesený pískem na polámané kosatce a potrhané záhonky a zatímco zakřičí první kos volá přes plot na souseda.
12. Zkušenější zahradník si koupí prostě žací strojek to je takové tento na kolečkách rachotí to jako strojní puška a když se s tím jede po trávě tu stébélka zrovna lítají.

13. Něco vám provedu a až budete ležet na bojišti rozstřílení a posekáni zavolám Mindu aby vás vyhledala a postavila se vám předníma nohama na prsa.
14. Mám-li si odpočinout od této náruživé podívané půjdu k Bonannovi sednu si u kostelních vrat a budu se dívat na jeho svaté reliéfy jež jsou křesťanské a mírné jako nevím co na světě.
15. Možná přes noc přituhne a tam kde byl člověk po léta zvyklý vidět střechu sousedovu ježí se stříbrné kapradí jiskrné jehličí a bílý mech a vějířovité chaluhy ledových květů na okenní tabuli.
16. Dále jsem si jist že ne všechny tyto pocestné vede do mlhavých dálek náruživá potřeba oddat se bílé velebě hor a uctívat jejich božskou čistotu neboť kdyby v tomto světě bylo takové mocné davové hnutí po kráse velebě a čistotě muselo by to být drobet víc vidět na našich městech ba i na našich zvycích a řádech.
17. Měl z toho pocit že uspěl ale jak se znám nebudu v tomhle případě příliš povolná.
18. Když poutník shledá že není žádná úhrnná antika dostane se mu náhradou poznání že je tu náramná síla jiných a hrozně zajímavých úkazů.
19. Sotva se vzdálí dívčina se rozhlédne a protože nabude dojmu že ji nikdo nesleduje vezme láhev a malým setrvalým pramínkem ulévá špičky ještěřčích střeвиčků.
20. Spokojeně dožila den na přídi a když na ni v přístavu čekali francouzští manželé prý aby si alespoň vyměnili adresy připadal jí zase jednou život docela pěkný.
21. A protože poutnice nepřišla s jinými úmysly než právě přátelskými protože kluk už zas drze přešel okolo a netrpělivým gestem ji poslal do hradu odvážila se.
22. Nese v sobě výchovu španělské babičky a i když jí k blahobytu musel pomoci manžel proslulý a zřejmě pilný lékař-specialista s nímž prožila dlouhá léta v Maroku a v Alžíru šlechtická krev se tu nezapře.
23. Rozhodl jsem se že se těm lidem podívám do tváře a kdybych se snad mýlil kdyby to nebyl sluha se svým pánem kdyby šlo o násilí anebo kdyby se ti dva křížkovali že zakašlu a písknu silně na prsty.
24. Mladá bledá ženština která byla se sklopenou hlavou v jizbičce u okna seděla po celou dobu církevního obřadu ani se nepohnula ba i když neznámý muž

rakvičku zatloukal nenadzvedla hlavy aby se ještě naposledy podívala v ztuhlou tvář mrtvého dle všeho vlastního dítěte.

25. Je stará zkušenost všech příležitostných básníků a fejetonistů že jakmile opěvují snih začne venku tát.
26. Airdalka Minda má zvláštní a neodolatelný zvyk že jakmile si lehnu skočí na pohovku a postaví se mi předníma nohama na prsa pokoušejíc se mi olíznout nos nebo oko.
27. Připadal si jako rybář který když ze břehu uvidí rybu hned hodí návnadu.
28. Uvažovala správně že dostane-li děvče za ženu zůstane jako lesmistrův nástupce v domě který si chtěla uchovat a že lesmistr se pak při své lásce k nebožce už asi neožení ale že by tak jistě učinil tehdy kdyby byly obě děti pryč a on zůstal opuštěn ve svém domě.
29. Ten čas kdy Vladimír psával svůj za noci svůj deník bydlel s ním mladý truhlář pan Kaifr který když přišel ze šichty učesal si napomádované vlasy ulehl na kavalec a dřímal.
30. A tak se stalo že když k nám přišla zadarmo uklízet paní Šulcová ta co chtěla aby Vladimír šel na kněze postavila si kbelík s hadrem a držela pořád ruku na klice.
31. Chlapci by se byli nejraději otočili a zmizeli za dveřmi protože když je postavil před pár set lidí bylo jim jako by je přivázali na pranýř.
32. Podruhé mi otevřel s blahosklonným úsměvem který jen potvrzoval jeho domněnku že i když mám jisté výhrady k jeho obrazům stejně se mu podaří dřív či později mi nějaký vnutit.
33. Ze sklepa se šířil nesnesitelný zápach a mně bylo jasné že pokud voda neklesne během několika málo dní tu bude k nedýchání.
34. Zahradník někdy shledává že i když mu toho zajde co nejméně nebude mít ve své zahrádce skoro žádný z těch „nejcennějších bohatě kvetoucích zcela nových nepřekonatelných druhů o kterých se právě dočetl v šedesáti katalozích.